

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXIX. An Homo post iustificationem maneat peccator & iniustus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

peccandi coacta necessitudo , &c. quam spei scintillam relinquent?

DICO AD I. Caluini fundamen-tū, patet suprà q. 66. Deinde, Eccl. 9. *Nescit homo an odio, an amore dignus; sed OMNIA IN FVTVRVM reseruantur INCERTA. i. Cor. 4. Nihil mihi conscient sum; sed non in hoc iustificatus sum. Qui au-tem indicat me, Dominus est.*

INSTANT contra prius Caluinus Inst. 3. cap. 2. §.38. ibi non agi de Notitia fidei; sed de be-neficiis & flagellis Dei, quæ probis ac repro-bis iuxta accident: proinde certitudinem iustitiae ac salutis sumi oportere ex interna fide, non ab euentu beneficiorum ac flagel-lorum.

AT Salomon ita ratiocinatur. Si posset homo cognoscere ab Deo dili-gi, aut odio haberi, cognosceret ex be-neficijs Dei: at hinc non potest; cum sint communia bonis & malis. Nisi ibi de interna fide. Dein: *Quomodo om-nia infuturum incerta; si ex fide illa sit certitudo? Demum Calvinus ubi suprà dat causam, cur nolit Deus nos cognoscere, diligamur ne an odio ha-beamur; Quia id facit, ad vanitatem hu-mani ingenii arguendam: cum in rebus sci-tu maximè necessarijs tanta hebetudine te-neatur. Ergo nulla est certitudo.*

AD II. Nemo certus est de præ-senti iustitia, ergo minus de Perseuerantia. Ideo S. Scriptura nos horritatur ad timorem, non ad securitatem.

AD III. Incerta est perseverantia in gratia: ergo & incerta est Scientia prædestinationis.

AD IV. patet suprà quaest. 56.

AD V. *Aqua multe sūt tribulationes, quæ stante caritate, vincuntur facile. Quia, i. Cor. 13. Caritas omnia suffert. &c. Nō igitur is loc' probat, amitti ca-*

ritatem non posse. *Quia Apoc. 2. Cr-ritatem primam reliquisti. Memore esto vnde excideris.*

AD VI. Non sicut, manente carita-te: at hac desiccata, Gal. 5. à gratia exi-dislis. Illud *Cerius sum, & iterum sum, perfa-sus sum, de certitudine loquitur Morali, seu Coniecturali quæ ex signis ha-betur. Vnde S. Hieron. Confido, verum. Ita Rom. 14. Certus sum, quoniam plen-est in dilectione, id est, Confido: & illa nunquam excidit ex se; at nos subinde ex ipsa excidimus.*

AD VII. 1. *Qui natus est ex Deo, id est, ait Aug. l. 4. ad Bonif. c. 7. regenera-tione secundā ad gloriam; non primi ad gratiam; non potest peccare.*

2. Bern. Serm. 23. in Cant. Semes Det, id est, gratia prædestinationis pre-ditus non potest peccare, id est, licet sub-indie peccet, tamen resipiscit final-ter.

3. Aug. l. de nat. & grat. c. 14. Non po-test peccare: id est, non debet.

4. Idem: *Quia natus ex Deo, nō po-test etiam venialiter peccare; at quā peccat, eatenus non est natus ex Deo.*

5. Et optimè: *Non potest lethaliter peccare, quatenus manet Dei filius; licet venialiter peccet: quia Semen, id est caritas manet in peccante veniali-ter.*

QVÆSTIO LXIX.

An homo post iustificationem manet peccator & iniustus?

CALVINISTÆ, & omnes, qui co-miniscan-tur Tecturam peccatorum, ac Impunitiam iustitiam, affirmant, cum Caluino Inst. c. 11. §. 4.

2. C.
flos u.
carita.
tia exi.
i, persua.
Mota.
nis ha.
veret.
am plen.
: & illa
ubinde
Dio, id
genera.
primi
Seme.
nis pre.
er sub.
finali.
Non p.
nopo.
atqua.
atus et
halites
i filius.
men, id
rentall.
neat
iniscum
atrium
ltz, ca.
u. 3.
n. §. 3. Pro iustis in Christo censemur, qui in nobis non sumus.

4. Non staret, quod obedientia Christi nos constituit iustos, nisi in ipso, & extra nos iusti reputatur moror am Deo.

11. Hoc modo iustus est; non re ipsa, sed imputatio ne. In Antid. scilicet 6. c. 5. Configuramus ad solu m Christum, ut in ipso iusti censemur, quod in nobis non sumus.

S VASIONES eorum sparsim supra videre est. quest. 6. o. 61. 62. 63. 64. 65.

AVTOR. Iustificamur per inhæ rentem iustitiam habitualem, sicut Christus in se iustus est.

1. Scilicet ut membra sint conformia Capiti, Sponsa Sponso: iuxta Ro. 8. Prædestinatus nos conformes fieri imaginis Filii sui; ut sit ipse primogenitus in multis fratribus.

2. Quia Christi sanguine verè la uamur, & consanamur; item Sanctitas, ex Christi merito, per Spir. Sanctum nobis infunditur: sic tota sit iustificatio per & Remissionem peccatorum, & Renouationem Spiritus interiorem.

3. Ps. 50. A ffe ges me, & mundabor, &c. in me ipso, non solum in Christo imputatiū. Ideo orat: Cor mundum crea in me Deus, & Sp. rectum in nouain visceribus meis. Vnde 1. Cor. 6. Et hec quidem iusti sed ablati estis. Sanctificati estis, iustificati estis. Nam Eph. 1. Elegit nos, ut essemus sancti, & immaculati in Consp ectu eius.

4. Quia Calvinistæ in doctrina sua, Matt. 23. Sunt similes sepulcris dealbatis, quæ intus plena sunt offi cibis mortuorum, & omni spuria. Similes Virginibus fatuis, Mat. 25. non habentibus oleum iustitiae in lampadibus suis. Simili-

les Lupis rapacibus intus, Mat. 7. foris in vestimentis ouium.

INSTANT. Eph. 1. Gratificauit nos in dilecto Filio suo: ergo iusti sumus in Christo, non in nobis.

DICO. Ἐχαριτωσεν, id est, S. Chrysostomo, fecit nos gratiosos, scilicet infunden do gratiam: in dilecto filio suo, id est, propter merita Christi.

QVÆSTIO LXX.

An omnes iusti sint inter se pares?

LUTHERANI affirmant esse pares; & negant iustos crescere in iustitia in virtutibus tamen posse iustos crescere, aliosque aliis maiores esse, ut in fide, spe, caritate, &c. hoc autem non esse crescere in iustitia, quod virtutes non iustificant; sed sola imputativa iustitia Christi, quæ æqualis est in omnibus, constanter.

LOVINIANVS ē affirmabat olim ex eo, quod virtutes, virtutæ omnium essent paria. Vide Genealog. p. 4. q. 15.

AVTOR. Errant noui Louiniani.

1. Quia, Prou. 4. Iustorum semita quæ sit lux splendens procedit & crescit usque ad perf. étum diem. Sic 2. Cor. 9. Augebit incrementa frugum iustitia Vestra. Et Apoc. vlt. Qui iustus est iustificetur adhuc, & qui sanctus est, sanctificetur adhuc: & qui sordidus est sordecat adhuc.

2. Scriptura docent caritatem augeri: Ioan. vlt. Diligis me plus his? Luc. 7. Remittuntur ei peccata multa, quoniam dillexit mulum. Cui minus dimittitur, minus diligit. 1. Ioan. 4. Perfecta caritas foras mittit timorem. Atqui iustitia nil est, nisi caritas 1. Ioan. 3. In hoc manifesti sunt filii Dei, & filii diaboli: Omnis, qui non est in Iustis, non est ex Deo, & qui non diligit fratres, &c. Is manet in morte. Et Mat. 5. Scribarum erat diligere amicos, non

